

قصه سیارک‌هایی که به زمین برخورد نمی‌کنند!

دانشتنی‌ها

صفحه ۷ از ۷

گرمایی که سیل و توفان و بلا بر سرمان می‌ریزد

وقتی بین شبکه‌های مختلف تلویزیون می‌چرخید و خبرهای مختلف را نصفه‌ونیمه گوش می‌دهید، بیشتر اوقات پیش می‌آید که در این بین یکی دو تا خبر سیل و طوفان‌های شدید را هم ببینید. بلاهایی که انگار هر سال بر تعدادشان افزوده می‌شود و آدم را به این فکر می‌اندازد که قدیم‌ترها این قدر سیل و طوفان نداشتیم! در گزارش جدید سازمان ملل متحد آمده است که علت افزایش محسوس تعداد بلاهای طبیعی سال‌های اخیر، گرم‌تر شدن دمای کره زمین و داستان پرآب چشم‌تغییرات اقلیمی است.

● بلاهای طبیعی ۲ دهه اخیر در مقایسه با سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ دوبرابر شده است. شاخص سهمگین بودن بلاهای طبیعی در این گزارش کشته شدن ۱۰ نفر یا بیشتر، آسیب دیدن ۱۰۰ نفر یا بیشتر و درخواست کمک بین‌المللی از سوی کشور آسیب‌دیده بوده است. ● در ۲۰ سال اخیر ۷۳۸۴ بلاهای طبیعی در دنیا ثبت شده که جان ۱.۲۳ میلیون نفر را گرفته و بر زندگی ۴.۲ میلیارد نفر تأثیر منفی گذاشته است، در حالی که در فاصله ده‌ساله (از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰) تنها ۴۲۱۲ بلاهای طبیعی رخ داده که باعث مرگ ۱.۱۹ میلیون نفر بوده است.

● سازمان ملل متحد پیش‌بینی کرده است که اگر فکری به حال گرمایش زمین نشود، در چند سال آینده سیاره‌مان به جایی ناامن برای زندگی تبدیل خواهد شد. بالا آمدن آب دریاها و اقیانوس‌ها و همچنین از بین رفتن تعادل فصلی و تشدید گرما و سرما از مشکلاتی است که برایمان رخ خواهد داد.

● مهم‌ترین علت گرم شدن سیاره زمین تولید بیش از اندازه گازهای گلخانه‌ای مثل متان و دی‌اکسید کربن است که به‌وسیله کارخانه‌ها، خودروها و دام‌پروری و کشاورزی تولید می‌شود.

● افزایش تولید گاز دی‌اکسید کربن به‌تنهایی تا سال ۲۱۰۰ می‌تواند گرمای زمین را تا ۳.۲ درصد افزایش دهد که فاجعه‌بار خواهد بود.

● طبق پیش‌بینی نشریه «Nature Climate Change» با ادامه روند گرمایش زمین احتمال دارد تا سال ۲۱۰۰ خرس‌های قطبی منقرض شوند.

● در اردیبهشت ماه امسال رکوردی بی‌سابقه از نظر شدت گرما در منطقه سردسیر سیبری ثبت شد و دمای این بخش از جهان ۱۰ درجه از متوسط دمای معمول آن بیشتر بوده است.

● بالا رفتن گرما و رطوبت می‌تواند باعث افزایش نرخ ابتلا به عفونت‌های ناشی از حشرات و بیماری‌زیکا شود.

● تا سال ۲۱۰۰ خسارات سالانه سیل از ۳ تا ۲ برابر به ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ برابر افزایش خواهد یافت.

● اگر بتوان گرمایش زمین را تا ۲ درجه سانتی‌گراد محدود کرد، سطح اقیانوس‌ها به اندازه کافی بالا خواهد رفت و باعث آوارگی بیش از ۲۵۰ میلیون نفر خواهد شد.

● سطح اقیانوس‌ها در بهترین حالت تا پایان قرن دست کم ۴۳ سانتی‌متر افزایش خواهد یافت.

● اکسیژن در محیط‌های دریایی در ۶۰ سال گذشته ۲ درصد کاهش یافته است و پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۱۰۰ در سطح فعلی آلودگی، ۳ تا ۴ درصد دیگر کاهش یابد.

● گرمای شدید زمینه‌ساز آلودگی هوا را هم ایجاد می‌کند و خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی و ریوی هم بالا می‌رود.

شده است، اما همچنان بعضی سایت‌ها و شبکه‌های اجتماعی علاقه‌مندند از پایان دنیا خبر بدهند و از سنگی که به‌زودی زمین را در هم می‌کوبد! اما سیارکی که در راه زمین است، واقعا برای ما خطرناک خواهد بود؟

این جرم سنگی که TGL2020 نام دارد، یکی از سیارک‌های گروه آپولو است. مدار این گروه از سیارک‌ها با زمین تداخل دارد و آن‌ها هنگام گذر از فضا از نزدیکی سیاره ما می‌گذرند. عرض این سیارک بین ۴۳ تا ۱۰۰ متر است. این سنگ آسمانی حدود ۴۹ هزار و ۲۴۵ کیلومتر بر ساعت سرعت دارد و پیش‌بینی می‌شود جمعه، ۲ آبان ماه، با کمال آرامش از نزدیکی زمین عبور کند. سیارک TGL2020 حتی در نزدیک‌ترین حالتش، بیش از ۱۱ میلیون کیلومتر از زمین فاصله دارد. پس به هیچ‌وجه جای نگرانی نیست و می‌توانید بعد از ظهر جمعه‌تان را روی کاناپه خانه لم بدهید و با یک چای داغ و خیالی آسوده از تعطیلی لذت ببرید.

● **حساب سیارک‌ها را از سیارات جدا کنید**

بیشتر سیارک‌های منظومه شمسی در جایی بین مدار مشتری و مریخ قرار گرفته‌اند و به دور خورشید می‌چرخند. تعدادی هم بعد از مدار سیاره کوتوله پلوتو و در مرزهای انتهایی منظومه شمسی به دور خورشید می‌گردند. بیشتر آن‌ها آن قدر کوچک‌اند که از زمین با چشم غیرمسلح دیده نمی‌شوند. بیشترشان سنگی هستند و از جنس آهن و نیکل و سیلیکات. هر کدام دمای سطحی متفاوتی دارند و میزان نوری که از ستاره مرکزی بازتاب می‌کنند، با هم فرق دارد. سیارک‌ها و دنباله‌دارها، بقایای مهمی از لحظات اولیه شکل‌گیری منظومه شمسی هستند. شبیه تکه‌های پازلی که رازهای پیدایش این منظومه و احتمالا حیات را در خودشان دارند. به همین دلیل است که سیارک‌ها مورد توجه محققان هستند و در طول این سال‌ها کاوشگرهای زیادی برای جست‌وجو در سطح سیارک‌ها به فضا فرستاده شده‌اند. ابعاد یک سیارک از شعاع یک کیلومتر تا چند صد کیلومتر

با سیب‌زمینی‌های منظومه شمسی چقدر آشنایی دارید؟ فیزیک‌دان‌ها و ستاره‌شناس‌ها به این اجرام نامنظم که از سیاره‌ها کوچک‌ترند، سیارک می‌گویند. همین اجرام عجیب و غریب که گاهی شبیه دمبل‌اند و گاهی هم آدم را به یاد سیب‌زمینی می‌اندازند، این روزها منشأ شایعات و خبرهای علمی زرد شده‌اند. البته این ماجرا خیلی جدید نیست، ولی به لطف گروه‌ها و کانال‌های فضای مجازی، هر چند وقت یک‌بار حسابی بر سر زبان‌ها می‌افتند. به‌طور قطع برای شما هم پیش آمده است که گوشی‌تان را برداشته‌اید تا خبرهای روز را از طریق شبکه‌های اجتماعی دنبال کنید و به اصطلاح ببینید دنیا دست کیست و با این خبر روبه‌رو شده‌اید که قرار است یک سیارک یا یک تکه سنگ آسمانی در فلان روز به زمین برخورد و بخشی از یک یا چند کشور را با خاک یکسان کند یا در حالت‌های خیلی تخیلی قرار است در اثر برخورد آن زمین متلاشی شود و دنیا به پایان برسد.

کافی است چنین خبری را برای چند نفر بفرستید یا درباره‌اش با دوستان و آشنایان صحبت کنید. احتمالا این را خواهید شنید که «برو بابا! هر یکی دو هفته یک‌بار از این خبرها می‌آد، همه‌ش چرند و پرند و...».

قبل از اینکه درباره سیارک‌ها و احتمال برخوردشان با زمین صحبت کنیم، شاید بد نباشد ببینیم با دست‌به‌دست کردن شایعات یا اخبار غلو شده علمی که به اصطلاح به آن‌ها «شبه‌علم» می‌گویند، داریم با خودمان و دیگران چه می‌کنیم. شاید بعضی از خبرها حسابی برایمان جالب باشد یا دوست داشته باشیم ماجرای از بین رفتن زمین در چند روز آینده را ما به دیگران خبر بدهیم و اولین نفری باشیم که دل‌پاره‌های بی‌دلیل را در دل دیگران می‌اندازیم، ولی احتمالا حواسمان نیست که با این کار دیگران را درباره خبرهای علمی بی‌اعتماد می‌کنیم. تا حدی که اگر رویداد علمی مهمی در راه باشد و خبرش در خبرگزاری‌ها و شبکه‌های اجتماعی منتشر شود، دیگر کسی آن را باور نمی‌کند و درباره تمام پدیده‌ها و رخداد‌های علمی و به‌خصوص نجومی بدبینی عمومی رخ می‌دهد. همه آنچه گفتیم، به بهانه عبور یک سیارک جدید از نزدیکی زمین است که خبر دقیق و درستش از خبرگزاری‌های رسمی و معتبر منتشر

منبع: خبرگزاری مهر
سایت سیناپرس
روزنامه اطلاعات

